

Kad si zaljubljen

Na satu zemljopisa bili smo nemirni pa nas je profesorica razmjestila.

Nas dječake stavila je sjesti s djevojčicama.

Tako je Ante morao sjesti do Nikolette, Pero do Anice, Vlaho s Leom...

Kad je prozvala mene i rekla da sjednem kraj Mare, noge su mi se posjekle, a crvenilo mi prekrilo obraze i uši.

Bio sam zaljubljen u Maru, no na svu sreću to nitko nije znao.

Dobili smo zadatak odgovoriti na pitanja koja su bila na ploči.

Toliko sam volio Maru i vjerovao joj da sam sve odgovore od nje prepisao.

Kad me profesorica prozvala i upitala što su kontinenti, samouvjereno sam odgovorio:

„Kružnice koje obavijaju Zemlju.“

„Nabroji godišnja doba!“ rekla je profesorica malčice povišenim tonom.

„Azija, Afrika, Sjeverna i Južna Amerika, Europa, Australija...“

Zastala je, pažljivo me pogledala, a onda, zbunjena, upitala što su paralele.

„Bura, jugo, maestral.“

Nakon toga odgovora izgledalo je da će profesorica pasti u nesvijest, tiho je upitala što je Sunce, a ja samo rukom pokazao kroz prozor.

„Koncentriraj se, Marko, i lijepo nam reci što je noć.“

„To je vrijeme kad su svi na Facebooku!“ odgovorio sam ne gledajući u bilježnicu.

Razredom se prolomio smijeh.

Smijala se i profesorica, samo ne znam je li od muke ili od veselja što mi je bar jedan odgovor točan.

P.S.

Istina, Mara mi je, dok sam odgovarao, pokušavala pomoći, sve mi nešto olovkom pokazivala u bilježnici, nisam razumio što hoće, što imam misliti, ona sve zna, odlična je učenica, a sutradan kad mi je rekla da ona pitanja uvijek odgovara od zadnjeg prema prvom, skoro sam pao u nesvijest.

Marko Marinović, 5. r.